

6452 NEU
14. 1. 2011
14/11/11

Číslo jednací: 10Ca 193/2008

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

MINISTERSTVO VNITRA ČR odbor právní	
Došlo:	14 -01- 2011
Č. j.:	MV 49390-6/P-2008
Počet listů:	7 Přílohy:

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. [redacted] a soudců Mgr. [redacted] a JUDr. [redacted] v právní věci žalobce: [redacted], bytem [redacted], proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2008, č. j. MV-49374-2/KM-2008,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra, jímž byl ke stížnosti žalobce podané podle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, potvrzen postup Policie České republiky, Okresní ředitelství Vyškov při vyřizování žádosti o informace.

Žalobce požádal podáním ze dne 6. 5. 2008 o poskytnutí informací. Jeho žádost obsahovala 12 otázek na postup Policie České republiky, Obvodní oddělení ve Vyškově dne 4. 4. 2008 při telefonické žádosti žalobce, aby policie zjednala zákonnost na Okresním státním zastupitelství ve Vyškově. Jednalo se o tyto požadované informace:

1. Jméno policisty, který přijímal žádost žalobce o pomoc.
2. Jméno policisty, který rozhodl, že policie ve Vyškově žádosti o pomoc nevyhoví.
3. Podle jakých skutečností rozhodla oprávněná osoba nevyhovět žádosti o pomoc?
4. Podle jakého zákona a ustanovení oprávněná osoba rozhodla o nevyhovění žádosti?
5. Dostalo policejní oddělení ve Vyškově o pomoc z linky 158?
6. Jakou formou žádost z linky 158 obdrželo?
7. Co bylo obsahem sdělení z linky 158?

8. Jak policejní oddělení naložilo s touto žádostí?
9. Je povinno žádosti z linky 158 vyhovět?
10. Proč nepovažovala policie ve Vyškově za nutné žalobce informovat, že nepřijede, ač to v prvním telefonátu slíbila?
11. Policista ██████████ osobně volal nebo byl kontaktován Okresním státním zastupitelstvím ve Vyškově v uvedené věci?
12. Pokud kontaktován byl, jaké jméno této osoby?

Policie České republiky, Okresní ředitelství Vyškov v přípisu ze dne 27. 5. 2008, č. j. ORVY-2294/ČJ-16-2008, žalobci sdělila, že otázky č. 3 a 5-10 již byly zodpovězeny v dopise ze dne 6. 5. 2008 zaslaném Obvodním oddělením Policie České republiky Vyškov. Dále byla v přípisu zodpovězena otázka č. 4. K otázkám č. 1, 2, 11 a 12 policie sdělila, že jsou předmětem samostatného rozhodnutí.

Policie České republiky, Okresní ředitelství Vyškov rozhodnutím ze dne 27. 5. 2008, č. j. ORVY-2294/ČJ-16-2008 odmítlo žádost o poskytnutí informací ve vztahu k otázkám č. 1, 2, 11 a 12. Jako důvod odmítnutí bylo uvedeno, že jméno požadované v otázkách č. 1 a 2 je osobním údajem ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb. a požívá ochrany podle občanského zákoníku. Poskytnutí těchto informací je tedy omezeno v § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Nadto informace požadované v otázce č. 2 nejsou zaznamenány na žádném nosiči, tudíž nepatří mezi informace dle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím a mají i povahu vnitřních pokynů dle § 11 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. Informace požadované v otázkách č. 11 a 12 nelze poskytnout, protože nejsou zaznamenány na žádném nosiči, tudíž nepatří mezi informace dle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Dne 2. 6. 2008 podal žalobce stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace. Odkázal přitom na § 16a odst. 1 písm. b) a c) zákona o svobodném přístupu k informacím. Stížností se domáhal, aby nadřízený orgán přikázal povinnému subjektu žádost o informace vyřídit.

Rozhodnutím ze dne 16. 6. 2008, č. j. MV-49374-2/KM-2008, žalovaný rozhodl tak, že postup Policie České republiky, Okresní ředitelství Vyškov při vyřizování žalobcovy žádosti o informace potvrdil.

Žalobce v žalobě podané proti právě uvedenému rozhodnutí o stížnosti shrnul předcházející průběh řízení a dále konstatoval, že napadené rozhodnutí je nicotné z důvodu rozporu se správním řádem a zákonem o svobodném přístupu k informacím. Požaduje zrušení napadeného rozhodnutí.

Následně soud vyzval žalobce, aby do čtrnácti dnů odstranil nedostatky žaloby, tj. aby uvedl, které výroky rozhodnutí napadá a z jakých důvodů.

Žalobce reagoval podáním, v němž uvádí že „v žalobě ze dne 19. 8. 2008 namítá nicotnost rozhodnutí Ministerstva vnitra ... z důvodů, že toto usnesení není přezkoumatelné soudem, v část o výroku (patrně míněno »v části výroku – pozn. soudu), kde ministerstvo potvrzuje, že »se postup Policie ČR Okresního ředitelství Vyškov ... potvrzuje jako správný.« Předmětem řízení je žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., nikoliv postup Policie ČR Okresního ředitelství Vyškov. Také nelze určit přesně, který postup Policie je správný. Rozhodnutí je zmatečné.“

Z takto kuse formulovaného žalobního bodu soud dovodil, že žalobce namítá nicotnost rozhodnutí žalovaného z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti spočívající ve vadné formulaci výroku.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný nejprve obsáhle reprodukuje průběh předchozího řízení a dále uvádí, že žalobce podal stížnost z důvodů podle § 16a odst. 1 písm. b) a c) zákona o svobodném přístupu k informacím. Z těchto důvodů lze podat stížnost, pokud po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 citovaného zákona nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nebo pokud byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí. Žadatelé však informace byla částečně poskytnuta ve stanovené lhůtě, a ve zbytku bylo ve stanovené lhůtě vydáno rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Na takovou situaci žádný ze zákonných stížnostních důvodů, jichž se stěžovatel dovolával, nemůže dopadat.

Žalovaný navrhuje důvodů zamítnutí žaloby.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení nevyjádřili ve stanovené lhůtě nesouhlas s takovým projednáním věci [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

V prvé řadě se soud zabýval námitkou nicotnosti.

Teorie považuje za nicotný ten správní akt, který trpí vadami takové intenzity, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence zákonného podkladu pro rozhodnutí, nedostatek pravomoci, nejtěžší vady příslušnosti, absolutní nedostatek formy, absolutní omyl v osobě adresáta, neexistence skutkového základu způsobující bezobsažnost, požadavek trestného plnění, požadavek plnění fakticky nemožného, neurčitost, nesmyslnost či neexistence vůle. Nicotnost nelze zhojit ani uplynutím času. Nicotný akt nikoho nezavazuje a nikdo jej není povinen respektovat, neboť mu nesvědčí presumpce správnosti (stov. Hendrych, D. a kol.: *Správní právo. Obecná část*. 5. vydání. C. H. Beck, Praha, 2003, s. 136-141).

K pojmu nicotnosti se opakovaně vyjádřil i Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku ze dne 12. 1. 2006, č. j. 1 Afs 6/2005 - 65 (dostupný na www.nssoud.cz), kde uvedl, že „*k nicotnosti je soud povinen hledět z úřední povinnosti. Vady, které způsobují nicotnost, jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu (nikoliv však pouhý nedostatek funkční příslušnosti), zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu).*“

Právě popsané vady vyvolávající nicotnost správního aktu zdejší soud v případě žalobou napadeného rozhodnutí neshledal. Ostatně žalobce nicotnost napadeného rozhodnutí ani nespatořoval v žádné z uvedených vad, ale v tvrzené nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost však není takovou vadou, jež by nicotnost působila.

K tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí zdejší soud konstatuje, že ani takovou vadou rozhodnutí stíženo není. Pokud se jedná o důvod nepřezkoumatelnosti tkvící v nedostatku důvodů, je třeba uvést, že výrok napadeného rozhodnutí se opírá o zcela seznatelnou, byť poměrně stručně vyjádřenou, úvahu pojatou do odůvodnění rozhodnutí. Z faktu, že žalobce s argumentací žalovaného patrně nesouhlasí (ač svůj nesouhlas s úvahou žalovaného v žalobních bodech nevyslovil) a že by si představoval odůvodnění jiné, nelze důvod nepřezkoumatelnosti tkvící v nedostatku důvodů dovozovat.

Obdobně pak v případě nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost soud nezjistil, že by napadené rozhodnutí bylo vnitřně rozporné či že by úvaha žalovaného nedávala žádný smysl či že by závěr žalovaného byl víceznačný. I zde je třeba konstatovat, že skutečnost, že adresát správního aktu nemůže jeho zdůvodnění akceptovat a nemůže se s ním ztotožnit, nepostačuje k závěru o existenci důvodu nepřezkoumatelnosti spočívajícího v nesrozumitelnosti rozhodnutí.

Soud tedy neshledal ani to, že by napadené rozhodnutí trpělo vadou nepřezkoumatelnosti.

Pokud jde o namítanou vadnost formulace výroku, je třeba vyjít z textu zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalobce uvedl ve stížnosti na postup povinného subjektu, že ji podává z důvodů podle § 16a odst. 1 písm. b) a c) citovaného zákona. Podle § 16a odst. 6 písm. a) téhož zákona nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že postup povinného subjektu potvrdí. V posuzované věci formuloval žalovaný výrok napadeného rozhodnutí takto: „*Ministerstvo vnitra ... rozhodlo ve věci stížnosti ze dne 2. 6. 2008 podané podle § 16a odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů ... panem [redacted] ... na postup Policie ČR Okresní ředitelství Vyškov při vyřizování jeho žádosti o informace takto: Podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., se postup Policie ČR Okresního ředitelství Vyškov, když stěžovateli byla dopisem ze dne 27. 5. 2008 informace zčásti poskytnuta a o odmítnutí části žádosti bylo téhož dne vydáno rozhodnutím, potvrzuje jako správný.*“ Pokud jde o namítané vady výroku, které však žalobce blíže neupřesnil, soud shledal užití slova „rozhodnutím“ místo slova „rozhodnutí“. Jedná se však jen o zjevnou chybu v psaní, která nadto neubírá výroku napadeného rozhodnutí nic na srozumitelnosti. Dále soud shledal, že oproti zákonem předvídané formulaci výroku („postup povinného subjektu potvrdí“) žalovaný uvedl, že se postup povinného subjektu „potvrzuje jako správný“, tedy navíc použil slovo „správný“. Ani v tom soud zdaleka nespatořuje vadu, jež by byla způsobilá založit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Jedná se jen o nadbytečné vyjádření, které nijak nemění smysl zákonem předvídané formulace, ani nečiní vůli žalovaného určitým způsobem rozhodnout neseznatelnou.

Tvrdil-li žalobce dále, že předmětem řízení je žádost o informace a nikoliv postup Policie ČR Okresního ředitelství Vyškov, nelze mu dát za pravdu. Podle § 16a odst. 1 úvodní věty se stížnost podává na postup při vyřizování žádosti o informace. Předmětem rozhodování o stížnosti je tedy postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace. Jestliže se tedy žalovaný vyjadřoval ve výroku napadeného rozhodnutí k postupu povinného subjektu, postupoval zcela v souladu s právě citovaným ustanovením, jakož i s § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Soud se konečně neztotožňuje ani s žalobcovým tvrzením, že nelze určit, který postup policie je správný a že rozhodnutí je zmatečné. Naopak z výše citovaného výroku napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že žalovaný rozhodoval o stížnosti ze dne 2. 6. 2008 podané žalobcem podle § 16a odst. 1 písm. b) a c) zákona svobodným přístupem k informacím na postup Policie ČR Okresní ředitelství Vyškov při vyřizování jeho žádosti o informace (tedy je jednoznačně určeno, o jaké stížnosti žalovaný rozhodoval) a dále je výslovně uvedeno, že se jednalo o postup Policie České republiky, Okresní ředitelství Vyškov spočívající v tom, že když žalobci byla dopisem ze dne 27. 5. 2008 informace zčásti poskytnuta a o odmítnutí části žádosti bylo téhož dne vydáno rozhodnutí. Z rozhodnutí je tedy zjevné, o čem bylo rozhodováno a jaký postup povinného subjektu byl potvrzen.

Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, jenž v řízení nebyl úspěšný, nemá na náhradu nákladů řízení právo. To by náleželo úspěšnému žalovanému, soud však z obsahu spisu nezjistil, že by mu náklady řízení nad rámec běžných výdajů vznikly, ostatně žalovaný žádné své náklady ani neuplatňoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (§ 102 a násl. s. ř. s.), a to velhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

V Praze dne 15. prosince 2010

JUDr. [redacted] v.r.
předsedkyně senátu